

Κώστας Τζώρτζης

«Πέρασα καλά»

Τέλος στη μεγάλη καριέρα του στην ακτοπλοΐα έβαλε ένας από τους δημοφιλέστερους καπετάνιους της ελληνικής ναυτιλίας. Ο κατάπλους του SUPERFERRY II στη Ραφήνα, στις 11 Ιουνίου, ήταν ο τελευταίος με τον πλοίαρχο Κώστα Τζώρτζη στη γέφυρα. Κοσμαγάπητος, γιατί κι αυτός αγάπησε τον κόσμο και τον κοιτούσε στα μάτια. Αυτά τα τριάντα χρόνια «τα δούλεψα με κέφι, το γληντούσα» εξηγεί ο ίδιος. Και δηλώνει ότι δεν αποχωρεί γιατί κουράστηκε, αλλά για να πάει να κουραστεί αλλού

Καπετάνιε, τελευταίο ταξίδι σήμερα. Δεν είναι η μέρα για τυπκές συνεντεύξεις. Εγώ λέω να μην ρωτήσω τίποτα. Πες μου εσύ ό,τι θέλεις.
«Τότε κλείσε το μαγνητόφωνο

και πάμε να φύγουμε». **Δεν έχεις δηλαδή να πεις τίποτα;**
«Δεν νομίζω. Ένας καπετάνιος είμαι, δούλεψα κάποια χρόνια στη γραμμή, ήρθε η ώρα να φύγω, κάποιος άλλος έρχεται. Δεν το βρίσκω και τόσο σημαντικό». **Ο κόσμος όμως το βρίσκει. Δεν είναι κάποια χρόνια, είναι κοντά στα τριάντα. Πολλά. Σ' αγάπησε**

ο κόσμος, δέθηκε μαζί σου.
«Μα κι εγώ τον αγάπησα. Δεν λέω όχι». **Γιατί;**
«Κοίτα, εγώ κατάγομαι από την Ύδρα. Έβλεπα πόσα προβλήματα αντιμετώπιζε το νησί, που είναι και ένα κοντινό νησί, και ενδεχομένως και πιο εύκολο. Ξέρω λοιπόν πόσα προβλήματα

δημιουργούνται πάνω στο χρόνο και σε τούτα τα νησιά. Προσπαθούσα λοιπόν πάντα να τους τα λύσω, όσο μπορούσα, κι όχι να τα επιδεινώνω. Ε, κι ο κόσμος αυτό το κατάλαβε». **Εκτίμησε και τα χρόνια;**
«Κι αυτό. Έπειτα κι εγώ ήμουν ευχαριστημένος, το έκανα με κέφι, το γληντούσα που λέει ο

λόγος, κι αυτό του άρεσε. Δεν είπα σε κανέναν καλημέρα από υποχρέωση. Βλέπω πολλούς που λένε στον άλλο 'καλημέρα' και κοιτάνε αλλού. Εγώ τον κοιτάγα στα μάτια». **Αυτό μαθαίνεται;**
«Νομίζω είναι στο χαρακτήρα». **Δημιούργησες «σκολή». Δεν είναι εύκολο.**

«Δεν ξέρω. Μπορεί οι άλλοι να έχουν τα δικά τους προβλήματα, που δεν τα έχω εγώ. Μπορεί εγώ να μην καταλαβαίνω τα δικά μου. Δεν είμαστε όλοι ίδιοι κι αυτό είναι καλό». **Τη γραμμή της Ραφήνας σε μεγάλο ποσοστό την έφτιαξες εσύ.**
«Δεν το νομίζω». **Το λένε πολλοί, το λέμε κι ε-**

μείς. Κλείνει ένας μεγάλος κύκλος και δεν νομίζω πως είναι η ώρα για στραβές μετριοφροσύνες.
«Μα δεν είναι θέμα μετριοφροσύνης». **Ήταν εποχή που ήταν κυριολεκτικά σκατά κι ο καθένας κοιτούσε πώς θα φύγει.**
«Σωστά».

Εσύ δεν έφυγες. Κάθισες και τη δούλεψες.
«Κι αυτό σωστό είναι». **Άρα;**
«Το μόνο που θα ξαναπώ εγώ είναι ότι αυτά τα χρόνια που δούλεψα εδώ τα δούλεψα με κέφι. Βοήθησαν και τα βαπόρια, βοήθησαν και οι καταστάσεις αν θέλεις, ταιριάξαν» ►